

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200095
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320200095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Filakovského v právnej veci žalobkyne: I. U., nar. XX. 4. XXXX, W. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, IČO 31 954 448, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1005,70 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 21Csp/3/2020-64 zo dňa 16. júna 2020 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.005,70 eur a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 60,-- eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku..“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § 1 § 3 ods. 3, ods. 5, § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“), § 3 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, § 53a, § 54 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993.

3. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13. 1. 2020 voči žalovanému domáhal primeraného finančného zadostučinenia za porušenia jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní, vedenom na Okresnom súde Humenné 5Csp/211/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, kde bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Žalovaný v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX, zo dňa 21. 10. 2008 používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými

mravmi, v snahe sa obohatiť na úkor žalobcu, pričom zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva.

4. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca (v tomto konaní) v rámci svojej obrany tvrdil, že úverová zmluva uzatvorená s právnym predchodcom žalovaného obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a teda žalobca nebol v spore neaktívny. Za aktívne konanie v tomto smere je potrebné považovať aj obranu žalovaného v konaní, v ktorom sa nárok zo spotrebiteľskej zmluvy uplatňuje a skutočnosť, že predmetná žaloba bola zamietnutá z dôvodu žalovaným vznesenej námietky znamená, že zo strany žalovaného išlo o úspešné uplatnenie práva.

5. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V danej právnej veci mal súd prvej inštancie za jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/2011/2017 si žalobca úspešne uplatnil svoje práva, tým že sa v konaní aktívne bránil proti možnosti žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Pre súd je teda zrejmé, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/2011/2017, bolo konštatované porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, ktoré zabezpečujú európsky štandard ochrany spotrebiteľa v prípadoch uzatváranie zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že bol to práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a koncipoval obsah formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom do nej zakomponoval neprijateľné podmienky a zároveň v nej neuviedol všetky náležitosti vyžadované zákonom, pričom žalobca ako spotrebiteľ obsah takejto zmluvy ovplyvniť nemohol. V takýchto prípadoch súd opakovane vo svojich rozhodnutiach skonštatoval, že „žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u takýchto spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Právnych predpisov je nevyvrátiteľná. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný ako odborná organizácia, nebankový subjekt, pri uzatváraní zmluvy koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností.“

7. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie, pretože mal za preukázané splnenie zákonných podmienok na jeho priznanie a to podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predpokladom na jeho priznanie je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom zo strany spotrebiteľa na súde. Na vznik tohto práva sa nevyžaduje privodenie nejakej ujmy ale postačuje, že k takému porušeniu dôjde. Súd mal za preukázané, že žalobca bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/2011/2017 úspešný, pretože súd v tomto konaní deklaroval porušenie práv spotrebiteľa pričom poukázal na ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a to na ust. § 5a) ods. 1 písm. a) ako aj na ust. Občianskeho zákonníka a to § 52 a nasl. ale aj na § 39 a § 551 ods. 1. Výšku primeraného finančného zadosťučinenia určuje súd voľnou úvahou a to s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. Podľa názoru súdu prvej inštancie poskytovanie právnej ochrany dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a preto súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že aj žalobca porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. Súd je teda toho názoru, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenie nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu zo strany spotrebiteľa a teda pre naplnenie satisfakcie pre žalobcu priznanie nároku vo výške 1005,70 eur súd považuje za primerané a postačujúce. Podľa názoru sú požadovaná výška finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsah porušenia práv žalobcu, zodpovedá svojmu účelu, teda poskytnúť satisfakciu spotrebiteľovi a odradiť dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov, pričom vo vzťahu k žalobcovi - spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené, neprimerané obohacovanie sa.

8. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.. V danom prípade bola žalobca v konaní úspešný v celom rozsahu a preto mu súd vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na

náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

9. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietla. Zároveň si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Žalobca v postavení dlžníka uzatvoril dňa 21.10.2008 so žalovaným v postavení veriteľa Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Humenné, pod sp. zn. 5Csp/211/217. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu považuje priznanú náhradu finančného zadosťučinenia za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Na právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere sa aplikujú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) ako predpisu lex generalis vo vzťahu k Zákonu o ochrane spotrebiteľa ako predpisu lex specialis. Z uvedeného vyplýva, že na právnu úpravu nemajetkovej ujmy spotrebiteľa zakotvenú inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia sa primerane vzťahujú ustanovenia náhrady ujmy podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade, ak osobitný právny predpis, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa neupravuje výšku finančného zadosťučinenia, v prípade ak vznikne nemajetkovej ujmy, súd je povinný aplikovať ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný má za to, že konajúci súd je povinný na skutkový prípad aplikovať ust. § 13 ods. 5 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalobca výšku finančného zadosťučinenia odôvodnil len s poukazom na výšku bezdôvodného obohatenia, a teda s prihliadnutím na spôsobenú materiálnu ujmu. Uvedené len nasvedčuje absolútne nepochopenie inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorým sa má kompenzovať vzniknutá nemateriálna ujma. Žalobca nijakým spôsobom nešpecifikoval, v čom spočívala nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie zadosťučinenia, teda nie je zrejmé aká ujma bola spotrebiteľovi spôsobená (nemôže byť totožná so vzniknutým bezdôvodným obohatením, ktoré je majetkovou ujmu). Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd priznal žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1005,70 eur za nedostatočne odôvodnené a arbitrárne. Nepostačuje totiž v odôvodnení poukázať na výšku bezdôvodného obohatenia, pretože to už raz kompenzované bolo.

11. K odvolaniu sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Jedinou podmienkou práva na primerané finančné zadosťučinenie podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., je úspech v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené. Rozsah porušenia spotrebiteľského práva je definovaný v základnej veci, rozsudok Okresného súdu Humenné pod sp.zn. 5Csp/211/2017 zo dňa 31.1.2019 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie rozširovať ani zužovať. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu považuje prípadné priznanie náhrady finančného zadosťučinenia za neprimerané. Zotrvával v celom rozsahu na predošlých podaniach. Navrhol, aby odvolací súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

13. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

16. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

17. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

18. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

19. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

20. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

21. Vo veci 5Csp/211/2017 Okresného súdu Humenné sa žalobca domáhal určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 5Csp/211/2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 5Csp/211/2017 zo dňa 31.1.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 15Co/14/2018-145 zo dňa 27.9.2018 nadobudol právoplatnosť vo výroku, ktorým žalovanému bola uložená povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie dňa 15.10.2018 a vykonateľnosť dňa 19.10.2018. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mal v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa

13.1.2020, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

22. V prejednávanej veci primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1005,70 eur bolo priznané žalobcovi za nerešpektovanie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.10.2008. Porušenie týchto predpisov bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/211/2017, v ktorom bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21.10.2008 a o vydaní bezdôvodného obohatenia. Po právoplatnom ukončení tohto konania nič nebránilo žalobcovi podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jeho spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohol vo veci 5Csp/211/2017 Okresného súdu Humenné.

23. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Žalobca aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Csp/211/2017, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 5Csp/211/2017 Okresného súdu Humenné. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý vadnú zmluvu naformuloval.

24. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 1005,70 eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyni, ktorá jej hrozila konaním žalovaného, je akosi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní úverovej zmluvy závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domohol ochrany svojich práv. Žalobkyňa v tomto prípade sa úspešne domohla svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

25. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).